

HAJÓÉRMÉNYEI NAPJA

Helyben:		Vidéken:	
1 óra	1 K.	1 óra	40 K.
3 óra	3 K.	3 óra	1 30 K.
6 óra	6 K.	6 óra	9 K.
1 óra	12 K.	1 óra	15 K.

Megjelenik minden hétköznap este 8 órakor.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Szent István-tér 1.
TELÉFON 808.
Egyes szám: 4 fillér.
Hirdetés díjszabás szerint.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató: Baranyai Lajos.

A társadalmi

a háborús jótékonyosság bizony alaposan igénybevette. Akinek csak érző szíve van, az mind elvonja magától sokszor az utolsó előtti falatot is, csak-hogy segítsen a háború hőseiben, a hősök családjain. E téren előljárt egyrészt érző szívével fogva, másrészt hivatásánál fogva a papság, majd jött a jószívű hívek serege. Mivel pedig a néplelektan szerint minél közelebb áll valaki a felkarolásra érdemeshez, annál jobban együtt érez azzal, ennélfogva ép a legszegényebb, a vagyontalan, a közép, a milliósokkal nem rendelkező társadalom, továbbá a történelmi osztályok, ezek nagy vagyonukkal, siettek hegeszteni a háború sebeit.

Ebben az első bekezdésben tehát azt mondjuk, hogy szegények, gazdagok egyaránt segítenek a háború hőseiben, azok családjain. Akkor teljesen rendben lenne a dolog. Csak-hogy nem úgy van ám. A háború ép egy új típust, egy új társadalmi osztályt teremtett, amelyiknek nemcsak módja, hanem egyenesen kötelessége lenne a hadijótékonyosság gyakorlása.

A háború meggazdagodtatta, a hadseregszállítókat értjük ezalatt. Ezt az igen sokszínű társaságot. Ahol akad elvétve régi jó módra visszanyúló tőke is, javarésze azonban a háborús szerencsevadászat, a soha nem remélt árdragulás eredménye. Ezek a tőke Himaláják a szerencsealkotásai, a konjunkturák szülöttei, az üzleti feszkár eredményei, szóval munka, érdem nélkül létrejött indokolatlan nagy vagyonok, miknek 25 százalékával is busásan meg lenne fizetve a vállalkozó.

Ezeket a háborús indokolatlan milliósokat, ezeket a hadigazdagokat nem mind láthatjuk aránylagosan képviselve a hadijótékonyak között. Ott vannak a főpapok, főurak, ott az ügyvéd, a szolid iparos, kereskedő, a hivatalnok, a szegény

polgár, az egyszerű paraszt a hadijótékonyok listáján, ott a fronton harcoló hős is. De nincsenek ott ezek mind abban a mértékben, ahogy az igazság alapján elvárhatnák tőlük.

Hát hol az igazság, hol van az önérzet az országban, hol

az adószedésben, a gyöngé emberek leverésében erős kéz, ha az indokolatlanul milliósokat zsebelő, ráadásul a veradó alól is kibúvó szállítókat nem tudja rávezetni, hogy a hazából nemcsak éljenek, hanem azért áldozzanak is!

A beteg hadifoglyainkat semleges országokba viszik.

Fontos tudnivalók.

Dánia, Norvégia és Svájc olyan gyógyítható hadifoglyokat, kiknek valami baja, vagy hibája van, de akik mindazonáltal nem tekinthetők rokkantoknak, a háború tartamára, korlátozott számban átvesz és gyógyulásukat is elősegíti. Tekintettel azonban ez államok korlátozott befogadó-képességére és az ilyen ellátásra szorultak nagy számára, a kiválogatást egy vegyes bizottság fogja végezni, amelyben semleges államok orvosai benne lesznek. Valamennyi osztrák-magyar és orosz hadifoglyoknak szabad jogában van, hogy magát a bizottság által megvizsgáltassa. Az Oroszországban levő hadifoglyok hozzátartozói is kérvényt nyújthatnak be a hadügyminisztériumhoz az e kérdésben való szempontok tekintetbevételére. Az Oroszországban levő osztrák és magyar hadifoglyok tisztiek és legénység hozzátartozóinak a következőket kell tudniok:

A betegségi lista ezeket a bajokat sorolja föl: gümökör a légzőszervekben és egyéb szervekben is. Idült alkati betegségek, s a vér idült betegségei (malária, diabetesz, leukómia, chlor szén-oxid, ólom- és higanymérgezés stb.) A légutak idült megbetegedései (szűkület, nagyfokú tödőtágulás, idült bronchitis, melliszorulás, mellhártyagyulladás stb.) A keringési szervek idült megbetegedései (szívbillentyű és szívmizomgyulladások stb.) Az emésztő szervek idült megbetegedései, melyek huzamosabb ideig különös táplálkozási módra szorulnak. A vizeleti és nemiszervek idült megbetegedései (idült nefritisz, hólyagkö és prostatahípertrófia stb.) A külső idegrendszer (hisztéria, epilepszia, morbus basegovi, idült isztász,

bénulás, görcsök s más súlyos ideges állapotok). Az érzkészervek idült megbetegedései (szaruhártya, szivárványhártyagyulladások, otitis chronica media stb.)

Vakság vagy az egyik szem elvesztése. Mindkét fülre való sükettség. Kiterjedt idült bőrbaj, bőrfekély, sipoly. Idült izületi csusz és köszvény látható elváltozásokkal. Kor vagy betegség által létrejött erős gyengeségi állapot. A vérhaj súlyos alakja működési zavarokkal. A tisztieknél és az altisztieknél egy tag elvesztése. Fontos izületek megmerevedése, végtagok megrövidülése, lövésű sérülés következtében előreláthatóan tartós idegbénulás. Mindazok az előbb meg nem nevezett betegség, sebesülés stb. által keletkezett állapotok, amelyek legalább egy esztendőig tartó tökéletes katonai alkalmatlanságot vonnak maguk után. (Arccsonkulás, állkapocs rombolás, lekelés, égett sebek stb.) Különös esetek, melyek a főntebbi osztályok egyikebe se sorolhatók, melyek azonban a betegség vagy sebesülés sulya következtében a főntebbiekkel egynek tekinthetők.

Kizártnak veendőek ellenben a súlyos ideg és agybetegségek, amelyek intézeti kezelést tesznek szükségessé. Idült alkoholizmus. Mindenféle ragadós betegségek az átragadhatóság stádiumában. (Lues, trachoma.)

Az előjegyzési névsorba való felvételi kérelmet egy levezelőlapon minél előbb erre a címre kell intézni: Kriegsministerium, X. Kgf. Abt. s a lapon ezeket az adatokat kell feltüntetni: az elhelyezni óhajtott hadifogly neve, rangja, csapatteste, tartózkodási helye Oroszországban, bajának megjelölése, mióta szenved benne s a kérvényező neve és címe. A hadügyminisztérium valamennyi előjegyzettnek nevét tudomására juttatja az orosz kormányának.

A tengeralttjárók harcához.

Mi, a háború szerencsétlen szenvedői, a válságos idők nehéz óráiban most minden reményünket a tengeralttjáró buvárhajókba helyezzük. "Ellenségeink össze akarnak bennünket tiporni, mi pedig reménykedünk, hogy győzni fogunk. Hiszen a német császár és a nagy, Hindenburg is biztatnak bennünket azzal, hogy a tengeralttjárók ki fogják éhezteni a legcudarabb ellenséget — Angliát.

Hogyan? mikor? ez a kérdés.

Magam, aki nem egy tengeri vihar kellemetlenségeit szenvedtem el az Adrián, az Eszaki tengeren, Jeges tengeren és az Atlanti Óceánon, borzadva gondolok rá, hogy mit szenvedhetnek most a buvárhajók kemény tengeresei. Én júliusban jártam a Jeges tengeren és meg most is dideregtek, ha a hidegére gondolok. Az Atlanti Óceánon június végén olyan irtózatossá ködbe keveredtünk, hogy három napig nem láttunk ötven méternél messzebbre. A matrózok állandóan a víz hőmérsékletét mérték, hogy nem közeledik-e valami óriási jéghegy, amely bennünket is a Titanic sorsára juttat. Ejjel nappal perccenkint pontosan bögött a hajókürről, figyelmeztetve az esetleg felénk közeledő hajókat, hogy az összeközésti kikerülhessük. Ez júniusban volt. És milyen lehet a világ most, a mikor jeges vihar tombol, és sarki szél visít, olomszínű kődetenger hullámzik az éretünk küzdő buvárhajósok fölött?

Egy viharezett német királyi tengerészkapitány: *Bignio Gyula* az egyik fővárosi lapban a szakember avatóságával a következő adatokat adja közre:

Hány tengeralttjárója lehet Németországnak?

Az olaszok, a mi ellenségeink 200-ra becsülték a számukat.

Bignio Gyula szerint ez a szám sokkal nagyobb lehet.

A németeknek a háború előtt 36 hajógyárak volt, a melyben 100 ezer emberük dolgozott. Ezek a háború óta nagyrészt tengeralttjáró hajókat gyártanak. A Schichan gyár 9000 munkással évente 40-50 elsőosztályu torpedórombolót kényelmesen megépített. Azontul volt ereje néhány csatahajó és kereskedelmi hajó építésére is. Most megépített munkával bizonyára képes a régi erővel legalább 70 tengeralttjárót építeni évente. Mivel azonban a békeletszám szerint tizszer annyi ember dolgozott a különböző hajógyárakban, tehát legkevesebb 500-1000 buvárhajót képesek voltak egy év alatt megépíteni.

Ha a németek nagyszerű szer-
vező képességét figyelembe ves-
szük, akár 2000 hajót se soká-
lunk.

A mi két hajógyárunkban
Triesztben és Fiumében szintén
15 ezer ember építette a hajókat.

Az angoloknak 5-6000 ezer
tengeri szállító hajójuk működik
a béke idején. Franciaországnak
és Olaszországnak körülbelül
1000 ilyen hajója volt, átlag 2000
tonna teherviselő képességgel.

Ha most már a mi tengeralt-
járóink számát csak 200-ról tesz-
sük, egy buvártájónak 35 ellen-
séges hajót kell elsüllyesztenie,
hogy az antant összes teherszállító
hajói a tenger fenekén álmadoz-
hassanak.

Ezt a szerencsét azonban
aligha fogják bevárni, hanem
bizonyára meglesz a kellő hatása
a dolognak, ha a mi tengeralt-
járóink a hajóterfogat felét küldik
is a víz alá, a többire aligha
fognak pályázni, Bignio szerint
néhány hétig valószínűleg tartó-
kodni fognak még a kivezetésnél.
Azonban ha a meglevő élelmi
szerek és nyers anyagok fogyni
kezdenek, kénytelenek lesznek ki-
merészkedni a küzdelem színterére.
Akorra az időjárás is kedvezőbb
lesz, a mennyiben most a bor-
zasztó viharok és sötét ködök
akadályozzák a kilátást és a
tengeraltjárók könnyebben ke-
rülhetnek veszedelembé, a meny-
nyiben nagy ködben nem látván,
olyan közel juthatnak a föllegy-
verzett nagy hajókhoz, hogy
azok nekifutással vagy ágyulövé-
sekkel esetleg megelőzhetik őket.

A Budapesti Hírlap szerint a
szakemberek azt állítják, hogy
Angolország élelmiszerkészlete
egy hónap alatt, ha nem képesek
utána pótolni. Tehát márciusban,

a tisztább idők felvirradtával az
angoloknak mindent meg kell
kockáztatniok és akkor megkezdő-

dik a tengeraltjárók aratása, a
mi egyet jelent Angolország vég-
vonaglásával. *Bükki Ferenc.*

Szárason és vizen.

Uj sikerek.

Győzemesen a víz alatt.

Amennyire a tengeraltjáró
háboru eddigi eredményeit át
lehet tekinteni, a német flotta
sikerei sokkal nagyobbak, sem-
mint remélték. Az entente lapjai
borzadva és rémüléssel írják az
utóbbi napok tömeges hajóel-
süllyesztéseiről, melyeknek ará-
nyai eddig minden képzeletet
felülmúlta. Napról-napra be-
számoltunk a német torpedóna-
szádok sikereiről, amelyekhez
— mint a Legújabbban érkezett
táviratok jelentik — most még
egy igen impozáns tengeri siker
is járul. A Földközi-tenger
északi területén német buvárhajó-
k a legutóbbi napokban
nagy számú értékes tartalommal
megrakott ellenséges hajót sülly-
esztettek el, közöttük egy
nagy olasz csapatszallító gőzöst,
két felfegyverzett gőzöst, to-
vábbá az Oceánia és a Mont
Venteaux nevű nagy szállítógő-
zösöket és az Aphrodite nevű
francia vitorlást.

Wilson habozása.

Wilson még egyre folytatja
tanácskozásait a szenátus vezé-
reivel. Az Unióban erős a meg-
győződés, hogy Wilson a vég-
sőkig fogja folytatni a türelmi
politikáját.

Nem tárgyalnak az új világgal.

A washingtoni svájci követ-
nek közbenjárását az Amerika
és Németország közötti egyez-
ményre vonatkozóan — mely
az alattvalók kölcsönös bizton-
ságáról és a kereskedelmi sza-
badsgáról szól — az Unio kor-
mánya elutasította.

Apró csatározások az oroszsal.

A Kárpátokban a hóviharban
reánk nevezte sikeres portyázá-
sok folytak. A Smotrectől délre
egy orosz erődházat, amelynek
védőt elfogtuk, felrobbantot-
tuk. Radulevcsinál, a Szereth
mentén rohamcsapatunk beha-
toltak az ellenség állásába és
azt szétrombolták. 11 foglyot,
és több gépfegyvert zsákmá-
nyoltak.

Harcunk az olasszal.

Az ellenséges ágyutüz tegnap
delután a tengerparton arvo-
nalon Plava és a tenger között
erősödött, éjjel csak egyes
tüzzel való rajtaütések voltak.
A tiroli harcvonalon az olasz
tüzérség főleg a Torbole és
Lopplo közötti szakaszon tévé-
kenyebb volt, mint rendszeren.

Tavaszi és aratási munkálatok biztosítása a vármegyében.

A hatóságnak hazafias kötele-
sége mindent elkövetni, hogy a
tavaszi vetés és aratás fennakadás
nélkül foganatosíttassék. Gondos-
kodnunk kell arról, hogy egy
tálpalatnyi termőföld se maradjon
termés nélkül és a kölcsönös
megsegítés hazafias munkájával
biztosítanunk kell minden mező-
gazdasági munkát.

A kormány úgy a vármegye
alispánjának, mint a már megal-
kitott gazdasági intéző bizottságo-
nak ezt szigorú feleletükre tette
és felhatalmazást adott arra, hogy
a haditörvények alapján minden
munkaképes egyént és szükség
esetén a közérőt, a tavaszi és
aratási munkák teljesítésére
meghatározandó díjazás mellett
kirendelhessek.

Fölhívja az alispán a vármegye
összes mezőgazdasági munkásait,
hogy az aratásra 8 nap alatt annál
inkább is leszegődjenek, mert
ellenkező esetben erre csekélyben
díjazás mellett hatóságilag fognak
köteleztetni és a hadiszolgálatosok
teljesítésére első sorban kirendel-
tetnek.

Minden mezőgazdasági mun-
kára alkalmas hadisegélyben re-
szesülő asszonyt a segély beszá-
mításának terhe alatt kötelezzük
arra, hogy a katasztrális föld
tengeri vagy burgonya földet

TÁRCA.

Kidobjuk az öregot.

Erős, izmos, mintegy tizenhét
évesnek látszó suhanc üldögélt a
meleg plékemence mellett és szitta
cigaretáját. Egész apróra nyirt
veresszürke haja még kövérebb
látszott tenni különben is göm-
bölő, fiatal fénylő arcát. Apró
szemeivel fényes lakkcipőjét vizs-
gálgatta s minden muzdulával
kifejezte, hogy ő itt, e sötétes
pincszobában, igen nagyon is
otthon van.

— Mi lesz az ebéd anyám?
Meguntam már a disznóhúst,
pörköltcsirkére fáj a fogam.
Hallja?

— Hátha az öreg rosszabbul
talál lenni.

— Mi? Olyan nincs. Kidobjuk
az öregot.

S hetykén felugrott a fiu. Ugyes
magas, sugár fickó volt.

— Hagyd el, Pista, — szólt az
anyának szőllött vaskos, kövér
asszony. Tizenöt esztendeig ne-
velt az a vén ember.

— Már megint ezt a nótát
fujja. A mult csőtörtőkn már
tökéletesen beleegyezett anyám,
hogy ezt a tehetetlen vén embert
kidobjuk s már látom, megint
mindent visszászí.

— Elműlik már a szegény ma-
gától is.

— Hetven éves. Hová taszitsuk
most? A szíjait leszedjük, most
a törött csontjait a szemétre vet-
néd.

— Oda én. Első az ego, de
ezt maga nem érti. Bezzeg érti
az üzletvezetőnk. Az tudja csak,
mi az ember.

Semmi, egy senki. Ki vele, ha
nem használható. Kein pardon.
Neki csak az oly ember az em-
ber, aki bírja a munkát, még pe-
dig, ha úgy kívántatódik, egész
hajnalig. Bizony. A ki ilyen mun-
kára nem alkalmas, — lássa, a
nyám is elveti annak a káposzta-
fejnek a rothját. Hát mért veti
el?

— Ugy-e, mert nem használhatja.
Ezt a vén góthóst meg itt hagy-
ná. Nem; egy óráig sem. Most a fa-
tartóban fekszik, ugy-e? Arra a
fartartóra szükségem van. Egyik
kollégám felesége, az holnap ide
költözik.

Már előre lefoglalta a fartartót.
Ott a felesége lábát meg réccét
fog hizlalni.

Nem adom ennek a vénnek.
Takarodjék. Eleget pofoverett és
koromban. Ne féljen, mert nem
felejtették el.

— Akkor rászolgáltál.

— Rá?

— Hányszor kizsebelted.

— Ugy? No, ha így állunk, ak-
kor maga sem marad itt. A ház-
bért én fizetem.

— Csak most, ebben az egyet-
len hónapban, fizetted, hogy az
öreg munkatehetetlen.

Pattogott, káromkodott, ugrott
szókött a fiatalember s kezdte
kihányani a konyhából az öreg la-
katos szerszámaint.

Betekapaszkodott a munkasz-
talba és kidobja, ha egy nagy
szög nem zuhan a lakkcipőre s
azon egy lyukat nem szakít.

— Most már megeszem azt az
embert, mert ezt is neki köszön-
hetem. Jézus, vérzik a lábam!
Ézért fizetsz.

Az asszony otthagya a káposzta-
takariást és a fiához nézett. Le-
huzta lábáról a lakkcipőt s a
jórgra sebet mosogatni kez-
de.

A hecegő fiu a seb láttára
elsápadt és megengedte, hogy
anya foglalatokdjék vele, ékte-
len kiabálásban tört ki.

— Mi az, pajtás? Nyitott be
egy feketekőrszakállas fiatalember
egy már nem fiatal asszonnyal.
— Nézd azt az haragos minde-
né, hogy annak a vén lakatosnak
a cökjait mőkjait ki akartam do-
bálni, hogy a helyet rendbe ho-
zam a számotokra, ez a szög.
Hanem azért eligazítottok én itt
mindent.

— Nem nagy baj. Szedd össze
magadat, Pista pajtás, ebédre ve-
lünk jössz az órához. A cipészek
nagy szerű mozgalmat indítanak.
nem dolgoznak. Tudod, a herkö-
páternak se dolgozunk addig, míg
a taksát keresztül nem vesszük.
Ingyen étel, ingyen ital, fizeti
a társaság. Ép a lelkét, egy kis va-
kációt tartunk.

Beverünk egy csomó ablakot.
— De fejet, meg fejelet.

Erre vidám bahota támadt s a
beszéd áttért az üzleti dolgokra.

A fiatalember felöltözt s bár
kissé sántítva, indulni készült.

— Anyám, a Jankóját, azt a
vén embert itt ne találjam, mert
hat darabba vágom. Értette? Egy
levegőt sem szívunk többet.
Fülönk tudja holnap ide költöznek.
Hely kell. Semmi irgalom. Üzlet-

vezetőnk mondta, hogy ez a szó
ki van törölve minden jóvaló
ember szótárából. Értette? A Jan-
kóját, nehogy másképp legyen
valami, mert rigok, török, itt olyan
hecset csinálók, a milyen még a
Kún utcában nem volt.

A fiu fölcsapta cilindert, orrára
illesztette szemcsipőjét, a hogyan
följebbvalócinál láthatta s kevélyen
távozott.

Hallatszott a konyhából:
— Igy kell ezekkel banni. Meg-
tanítom én őket.

— Az asszony még egy két
percig várt, aztán kiment az utcára
nézte sokáig, hogy merre mennek
a fia meg a barátja, aztán vissz-
szalért.

Megigazította a tüzet, egy nagy
fazekat tett a tűzhelyre s kiment a
fartartóba.

— Mihály...

Lassu nyoszörgés felel a szóta.
— rosszul vagy? Le a hideg?
Gyere be. Melegedj át. Eszel vala-
mit. Jó becsináltat készitek.

A vén, aszott ember föltápasz-
kodott fekhelyéről, a meleg és az
étel említése egy kis akaratot
lővelt ernyedt tagjába s ballagott
az asszony után.

— Pistát kérdez az öreg sápadt
ember felénk tétozó tekintettel.

— Elment, ne hajóldj vele.
Melegedjél, majd eszel egy kis jó
becsináltat. Aztán felöltöztetlek.

— A kórházba akarsz, — sikol-
tott ijedten a vén lakatos.

— Ne félj. Fogadtam egy má-
sik lakást.

— Julis, elkergettek?

— Ne búsulj.

— Had' hálók meg itt a fatar-
tóban.

részben vagy pénzért megműveljen.

Köteles minden cseléd valamint családtagja és mindenki, aki nálunk tartozkodik, a birtokos kívánataira szokásos napszámberéért az összes gazdasági munkáit végezni, hacsak a munkára nem alkalmatlanok. Az ellenszegülők erre nátságilag kényszerítendők és kártérítéssel tartoznak.

H I R E K.

— **Katonai előléptetések.** Weinman Ödön, Kreutzer Ferenc, Klingner Vilmos, Schwörti Mór, Gazdag Gyula főhadnagyokká, Suszter Ferenc, Kiss Kálmán, Vértési László, Polczér Imre, Késmárk Géza, Nedaykóvics Zsarkó, Balassa Miklós, Szász Imre, Pap Jenő, Galambos József, Radó Ferenc, Kanczler János, Kaizer János, Becker György, Eder Aurél, Kalauz Ferenc, Petrovics Károly, Reisz Lajos, Kó Antal, Nagy Pál, Stein Pál, Léhner János, Esztergályos Lajos, Lantos Mátyás, Wohlmann Jenő, Lendler György, Bauer Gyula, Grünvald Ottó, Bálint (Weisz) Artur, Horb Ede, Halas Jenő 69 esek hadnagyokká, Truakó Aladár 69. gyalogezredbeli százados őrnaggyá, Visi Albert, Vársárhelyi József, Hoffmann László, Illés Károly, Szenes László, Grósz Lajos, Haksztock Ede, Handel Ernő, Kiss Armand 69. gyalogezredbeli zászlósok hadnaggyá, Froh-

— És reszkető karokkal ragadta meg az ember az asszonyt.

— Veled megyek. Nem hagyalak.

— Majd oda löksz valakihez Juli, a szentséges Istenre, ha van szived, nem sok van már hátra ugys.

— Né beszélj, — kiáltott nyersen az asszony, hogy a beteg tehetetlenben némi lelket verjén. Egy szót se, mert itt hagyalak. Ebből a rumból igyál egy pohárral és tűrj békét, míg az ételt megkészítem. Elköltöztünk innen. Maradjon a fiu itt a pajtásval, mi meghuzzuk magunkat valahol.

A beteg nézett hosszán, áhítattal az asszonyra, mintha egy oltár képre nézne. Arcán melegség szaladt át; a kemence melegéből, vagy abból a hitből, hogy: én uram Istenem, talán nem hagyod el a nyomorultat.

— Pattogott a tűz, ment a munka az asszony kezében gyorsan, egyik fazekat ide, a másikat oda — s alig itotta a régi módtól vén ócska óra a tizenkettőt s a jó forró izes étel az asztalon párolgott.

Fényes sugár verődött be az ablakon, játszott azzal a másik sugárral, mely a vén ember lelkéből röpött ki az elfonnyadt redős arcra.

A Krisztus és Anyja az ágy fölött összenéztek és szent ajkaikon egy áldó mosoly lebbent el.

lich v. Sarmazság Tibor, Ferencfalvai Tavi Tibor 10. huszárezredbeli főhadnagyok századosá, Szében Miklós Erdődy István, Telbisz Imre 10. huszárezredbeli, Kubinyi György, Ordódi István 13. huszárezredbeli hadnagyok főhadnaggyá, Domonkos Zoltán, Horváth István, Zsiga Imre, Csibás Albert, Hübner András, Bierbauer Virgil 10. huszárezredbeli, Boer András, Matta Zoltán 13. huszárezredbeli zászlósok hadnagyokká léptek elő.

— **Értekezlet a villanyűgyben.** Szerdán délben a városi tanács a főispán elnökelete alatt a Phoebus részvénytársaság igazgatóságának részvételével gyűlést tartott. A gyűlésen a katonai hatóság is képviselte magát Géczy állomásparancsnokkal és Král főhadnaggyal, aki a telep felügyeletével van megbízva. A részvénytársaság azt kérte, hogy az áramot délután 4. később pedig 3 órától kezdve éjfélig kelljen szolgáltatnia, ez esetben az üzem folytonosságát biztosítani tudná. A katonai szakértő vélemény szerint az áramkorlátozás semmi megtakarítást nem jelent s semmi esetre nem javosítja a telep ajánlatának elfogadását. A Phoebus ügyi telepe öt vagon tartalékszenet adna, ha ajánlatát elfogadják. A város a Phoebus ajánlatát nem fogadta el, hanem az állandó áramszolgáltatást követeli.

— **Hősi halál.** Plenker Péter helybeli illetőségű (Olajdica 48 sz.) 37 éves nős kőműves-f. hó. 9 en Innsbruckban a harcúterén szerzett betegsége következtében elhunyt. Özvegye s három kiskoru árvaia siratja. Az elhunyt lelkéüdvéért f. hó 14 én, szombat reggel 8 órakor a székesgyházban gyászmisze lesz.

— **A színházber elengedését kéri.** Fodor Oszkár konzorcionalis alapon szervezett színházát a kényvnynt nyújtott be a varoshoz s abban a beíreztet színházber elengedését kéri. A színházulati fontos és figyelembe veendő érvekkel támogatja kérelmét. A színház megnyitások két hétig a királyi gyász miatt nem tarthattak előadásokat, a tisztikar hosszabb ideig nem járhatott a színházba, s ez szintén lényeges anyagi kárt okozott. Majd a légszuszvillagítás miatt, most pedig a színházny miatt nem tudtak előadásokat tartani. Megemlíti a kérvényben, hogy azon napokon is, amikor előadás nem tarthattak, a műszaki személyzetet fizetni kellett. Világításra, fűtésre, díszletekre 20.000 koronát adtak ki, s ezt más városokban a város fizeti. A hétfői zónaelőadásokra is a nagy költségek miatt ráfizetnek. Mindezt számlákkal igazolják. Ha

a város elengedi a bért, úgy azt a tagok között az egység arányában osztják szét. Az igazgató a saját részéről a rokkant katonák javára lemond.

— **Jegyzőválasztás.** Szatóly József adonyi jegyző nyugalmoban vonult, helyébe Huszár Gyula iváncsai jegyzőt választották meg egyhangulag.

— **Panasz a közéletmezés ellen.** A közéletmezés a jobb időkben is nehéz dió volt a hatóságokra, a közönségre is, azonban a tél szigorúsága még több panaszt fakaszt. A hatósági listkereskedések ellen rengeteg panaszt hallunk. A szegény nép, amely rá van szorulva, ebben a szörnyű hidegben sokszor órákhosszat kénytelen várakozni, míg a sor rákerül. Tessék most elképzelni, hogy fűtetlen szobából kijöve, hiányos öltözékben órákhosszat legyen kénytelen valaki várakozni az utcán 10—15 fok hidegben. A kereskedő természetesen nem tehet róla és libasorban kénytelen bebocsátani a várakozókat. Ha most már a szegény szőlőhegyi asszonyok óráig kutyagolnak, óráig várnak, bizony nem nevezik áldásnak a város atyai gondoskodását. Ha a város szétoszthatja az üzletek közt a cukrot, a petróleumot, vajjon nem oszthatná e szét a lisztet is. Miért összpontosítja 3 üzletben? Egyes kereskedőknek megvan a maguk háborus hasznuk, a többinek pedig a maguk háborus kárak a többi baj mellé. És miért nem oszthatná szét a város pl. a kölest, szappant stb. éppen úgy, mint ahogyan egyes más árukat szétoszt. Tessék kifüggeszteni minden árusítónál a városi árszabást, akkor tudja a kereskedő és tudja a vevőközönség, hogy mihez tartsa magát. A hatóság legyen irgalommal a maga közönségéhez, amikor a háboru ugys annyi bajt szakasztott a nyakunkba.

— **Bankgyűlés.** A Székesfehérvári Kereskedelmi Bank I. hó 18-án tartotta évi rendes közgyűlést dr. gróf Zichy János elnökletével. Az előterjesztett záróméreg jóváhagyása után az évi osztalék részvényenként 35 koronában lett megállapítva. A vezetőségnek és tisztikarnak sikeres és ügybuzgó fáradozásáért Bemstein Sámuel tolmácsolta a közgyűlés elismerését.

— **Gyászhr.** Bencsik Ferencné Rác utca 53 sz. alatti lakosnak temetése folyó hó 22-én csütörtökön fél 4 órakor lesz.

— **A hadmentességi díj alá tartozók bejelentése.** A hadmentességi adó fizetőkre vonatkozó városi hirdetmény most jelent meg. A szükséges felvilágosítások a városi adóügyi számvevőség hirdelményében tudhatók meg.

— **Márc. 4 én, vasárnap d. u. 5 órakor nagy népszövetségi értekezlet a Távirdu u. 6. sz. a levő lesz legényegyesületi díszteremben, s arra a népszövetség összes tagjai tisztelettel meghívotnak s a nagy kath. kérdések iránt érdeklődő vendégeket is szivesen látják. Előadó Haller István orsz. képviselő, a kath. népszövetség főtitkára.**

— **Tilinkó néni bajban.** Ezzel a tiszteletreméltó névvel becsülük meg a székyely testvérek az egyik földönaruló székyelyudvarhelyi székyely asszonyt, a ki árusítással szokta keresni a kenyerét, azonban — a mint látszik — a lopást sem tartja megvetendőűzletnek. Tilinkó néni atyafiságában valami születési eset adta elő magát s a kis törvénytelent keresztvíz alá kellett tartani. Főlpakoltak két szánkóra és vagy hatan megjelentek a nagy tisztességre, hogy a kis pogány valahogyan a fekete lelkük közt ne maradjon. Így vonultak fel a felsővárosi templomba. A míg a pap a kis visítózó pogány fejére öntözgette a szent vizet, a sekrestyében fura dolog történt. A másnapi gyászmiséhez szükséges padtakaró, hosszú feketé. posztók ki voltak már készítve s az egyiknek lába kerekedett — szörén — szálán eltűnt. Mikor a sekrestyész észrevette, szörnyű patáliát csapott, azonban a posztónak hült helyét tapogatta. Szimat után menve, a székyelyknél kezdett kérdészködni, a kik viszont Tilinkó nénit vették gyanuba. Detektivek mentek a derék fekete képtű asszonysághoz, a ki azonban szörnyen adta a megbántottat és csak akkor hőkkejt meg, mikor a detektivek kijelentették, hogy kénytelenek házkutatást tartani.

— **Hacsak a kendőmmel véletlenül föl nem kaptam — más-ként lehetetlen.**

— **De hátha mégis lehetséges,** a mikor egy 6 méteres hosszúságú posztót mégsem olyan egyszerű dolog a kendővel föl nem kapni, a mikor asszonyok a hideg templomban egyáltalán le se szokták tenni a kendőjüket.

Denique, a posztó hamarosan előkerült. Tilinkó néni talán egyéb okokból is félve a házkutatástól, nagyon hamar rátalált.

Most persze jönne a büntetés. A derék némbér élve a gyanúpörrel, egy merész operációra szánta magát. Furfangos székyely ésszel végiggondolta, hogy mi mindenféle kötelezettsége van a papnak a gyónás szentségénél. Első sorban a feloldozás, aztán pedig a gyónási titok pecsétje, hogy tudniillik a pap a gyónóval szemben teljesen meg van kötve és a miről ott diskurált, arról többé egy szót se szólhat.

Tilinkó néni tehát elment a felsővárosi plebánushoz és lelki megnyugtatás irányában kezdett tárgyalást. Már minthogy ő beismeri a nagy tévedést, de véletlen lévén, bocsánatot kér és alázatos szívvel feloldozást kér. A plebánus azonban — átlatta a forlyert — sem engedte magát kényteleníteni a

BLOUS UJDONSÁGOK!

Flanel, Posztó, Selyem, Jpouanis, Crépe de chine és gyász blousokból.

NŐI ÉS LEÁNYKA KÖTÖTT KABATOKBÓL NAGY VÁLASZTÉK.

:-:

VERMES

áruházában.

:-:

